

BÀI 25: XƯỚNG ÂM DÀNH CHO MỌI NGƯỜI

Trong Dân ca Việt Nam, thang Ngũ âm vị trí Đô gồm các dấu đô-rê-mi--xon-la-(đô), Điệu Xang (còn gọi là hệ thống 1) ĐÔ-rê-MI--XON-la--(ĐÔ) dùng các dấu ĐÔ, Mi và Xon làm dấu trụ, tạo ra cảm giác vui tươi, phấn khởi tương tự thể Trưởng trong nhạc thất âm Tây phương. Điệu Xự (còn gọi là hệ thống 2) LA--ĐÔ-rê-MI--xon-(LA) dùng các dấu LA, Đô và Mi làm dấu trụ, tạo ra cảm giác dịu buồn, man mác tương tự như thể Thứ trong nhạc thất âm.

T.B.1 Hò đất giồng (Dân ca miền Nam)

Trên đất giồng mình trồng khoai lang, trên đất giồng mình trồng dưa gang.

1. Hỡi cô, cô gánh nước, nước đường xa, còn bao, bao đôi nữa, để qua qua gánh giùm. Trên đất

2. Tủi thân, thân con khỉ, khỉ ở lùm, cuộc không, không lo cuộc, lo dùm, dùm cho ai. Trên đất

3. Cô kia, kia con gái, gái nhà ai, cái miệng, miệng thì méo, như quai, quai chèo đò. Trên đất

4. Lại đây, đây qua nấn, nấn dùm cho, nấn qua, qua nấn lại, tròn vo, vo lại liền. Trên đất

1. Hò Đất Giồng khác với Lý Đất Giồng ở chỗ dấu giọng của lời thơ trong Hò thường hát hạn hẹp theo một cao độ cố định nào đó, còn trong bài Lý thì dấu giọng được tự do bay bổng, không nhất thiết phải hát theo một số cao độ cố định. Đó là sự khác biệt cơ bản giữa giọng Kể (giọng tự sự, recitativo) với giọng hát.

2. Biến Cải Lời Thơ: phương thức lặp lại liên tiếp lời ca "Hỡi cô, cô gánh nước, nước đường xa" tương tự như trong bài Cò Lả: "Con cò, cò bay lả, lả bay la" làm cho câu nhạc dài hơn.

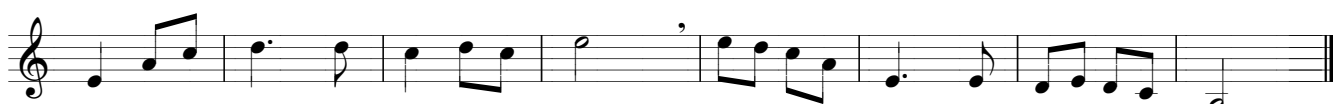
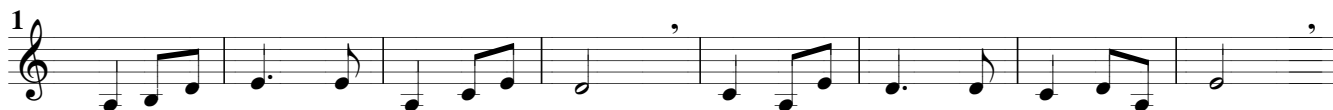
CÔNG THỨC XẾP

$x1=1-3-4-5$ $x1'=1-3-5-1^*$ $x1''=1^*3^* - 1^*4^* - 1^*5^* - 4^*5^*$

BÀI ĐỌC THÊM

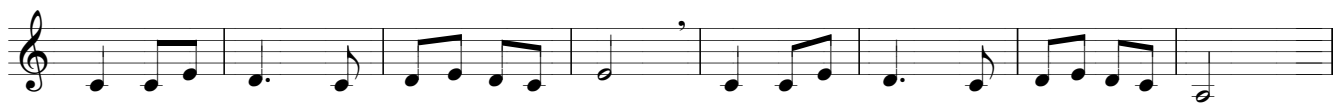
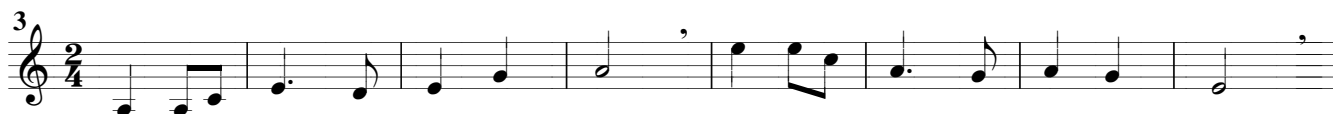
1

2

3

4

